

Benden Çalınan Çocukluğumu Arıyorum

– MEHMET ARIÇ · 20 Kasım 2012

Kaybetmiş çocukluğumu arıyorum,
Albümde kenarları yırtılmış bir fotoğrafta,
Dağların nefesini özlüyorum,
Katil şehirlerin karanlığında,
Hayallerimi arıyorum.
Köyümün yıkılmış sokaklarında,
Mutluluğuma mezar kazdılar
Siirt'tin bir köyünde,
Çocukluğumu benden aldılar
Kasım ayının nankörlüğünde,
Hayallerimi bir uçurtma yapıp
Kasırgaların arasına saldılar
Aynı gece umutlarımı kaybettim alevlerin arasında
Köyümü yaktılar kasım ayının karasında,
Babamın ölümünü seyrettim ahşap bir kapının aralığında,
Annemin haykırımlarını örttüm gecenin karanlığında,
Çocukluğumu yitirdim çocukluğumda,
Evimin büyüğü oldum ilkokul çağında,
Hep ayakkabı boyadım İstanbul sokaklarında,
Ellerim çatlak, tırnaklarım ise siyah olurdu
Annem her gördüğünde ağladı,
Annem ağlamasın diye cebimde vazelin taşıy olmuştum,
Daha bu yaşında çok şeye alışır olmuştum
Pencereden komşunun televizyonunu seyretmek
Tek mutluluğumdu
Ona da anemin ağlaması engel oldu.
Bazen de komşunun küçük kızı perdeyi çekerti
Hayallerime çekilen örtü gibi, susar ve ağlardım
Annem görmesin diye yüzümü yıkardım
Sonra gözümü kapatıp
Kırık hayallerimden mutluluk toplardım
Hep eksik kalıyordu babasız bir çocuk oluyordum
Kırılmış hayallerim gözlerimden akıyordu
Ve yine annem anlamasın diye
Yüzüme su serper kendimi sokağa atardım

Kürtçe konuşan birilerini görünce
Eski günlerime dönmüş gibi olurdum,
Bir ara bizimle aynı şiveden konuşan iki teyzeyi gördüm
Konuşmaları bana can verdi onları dinlemek için
Ta üst mahalleye kadar peşlerinden gittim
Konuşmaları kulaklarımdan köyüme tırmanıyordu.
Sonra bir ses geldi üstüme karanlık çöktü
Hastanede annemi ağlarken gördüm
Bana araba çarpmıştı neyse ki şanslıymışım
Evet, şans şanslıymışım
Ve o şansıyla çolak büyüdüm
Evet büyüdüm ama yine de
Küçüklüğümde ki gibi aynı soruyu soruyorum
Bana bunu yapan, dillerini bilmediğim insanlar kimdi!
Başka çocuklarının çocukluğu güzel geçsin diye
Benim ki kötü mü geçmeliydi?
Başkasının acısıyla mı mutlu olunuyordu?
Hep denize bakarak bu soruyu sordum kendime
Ama hiçbir zaman cevabını bulamadım
Denize bakmasını bilmediğim gibi
Çünkü ne deniz dağlara benzerdi ne de martılar kartallara

M.ARIÇ